

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0120/2014

17.2.2014

BETÆNKNING

om gennemførelsen af Lissabontraktaten for så vidt angår Europa-Parlamentet
(2013/2130(INI))

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Ordfører: Paulo Rangel

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	15
UDTALELSE FRA UDVALGET OM INTERNATIONAL HANDEL.....	17
UDTALELSE FRA RETSUDVALGET	21
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER.....	25
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	29
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	30

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om gennemførelsen af Lissabontraktaten for så vidt angår Europa-Parlamentet (2013/2130(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om den Europæiske Union og traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til sin afgørelse af 20. oktober 2010 om den reviderede rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen¹,
 - der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om valg til Europa-Parlamentet i 2014² og af 4. juli 2013 om forbedring af de praktiske retningslinjer for tilrettelæggelsen af valget til Europa-Parlamentet i 2014³,
 - der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen⁴,
 - der henviser til de igangværende forhandlinger om revision af den interinstitutionelle aftale af 20. november 2002 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område⁵,
 - der henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten⁶,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Retsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0120/2014),
- A. der henviser til, at Lissabontraktaten uddyber EU's demokratiske legitimitet ved at styrke Europa-Parlamentets rolle i proceduren frem til valget af formanden for Kommissionen og indsættelsen af Europa-Kommissionen;
- B. der henviser til den nye procedure i Lissabontraktaten vedrørende valg af formanden for Kommissionen, hvorefter Europa-Parlamentet vælger formanden for Kommissionen med et flertal af sine medlemmer;
- C. der henviser til, at Lissabontraktaten fastsætter, at Det Europæiske Råd bør tage hensyn til

¹ EUT C 70 af 8.3.2012, s. 98.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0462.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0323.

⁴ EUT C 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁵ EFT C 298 af 30.11.2002, s. 1.

⁶ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 37.

resultatet af valget til Europa-Parlamentet, og at det bør høre det nye parlament, før det foreslår en kandidat til posten som formand for Kommissionen;

- D. der henviser til, at hvert af de store europæiske politiske partier er i færd med at nominere sin egen kandidat til posten som formand for Kommissionen;
- E. der henviser til, at den valgte formand for den nye Kommission bør udnytte de beføjelser, som formanden tillægges i henhold til Lissabontraktaten, fuldt ud og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den næste Kommission fungerer effektivt på trods af dens størrelse, der, som følge af Det Europæiske Råds beslutninger, ikke vil blive mindre, således som det er forudset i Lissabontraktaten;
- F. der henviser til, at Kommissionens ansvar over for Parlamentet bør styrkes gennem EU's årlige og flerårige programmer og ved at skabe symmetri mellem det flertal, der kræves ved valg af formand for Kommissionen og ved et mistillidsvotum;
- G. der henviser til, at Parlamentets rolle som dagsordensætter i forbindelse med lovgivning skal styrkes, og at princippet om, at Parlamentet og Rådet handler på lige fod i lovgivningsspørgsmål, som det er fastlagt i Lissabontraktaten, skal gennemføres fuldt ud;
- H. der henviser til, at de eksisterende interinstitutionelle aftaler bør gennemgås og forbedres ved indsættelsen af den nye Kommission;
- I. der henviser til, at artikel 36 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsætter, at den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (den højtstående repræsentant) regelmæssigt skal høre Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik samt informere det om udviklingen af disse politikker; der henviser til, at den højtstående repræsentant påser, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter;
- J. der henviser til, at det er fastslået i den højtstående repræsentants erklæring om politisk ansvarlighed¹, fremsat i forbindelse med vedtagelsen af Rådets afgørelse om EU-Udenrigstjenesten, at den højtstående repræsentant vil gennemgå og om nødvendigt foreslå tilpasning af de eksisterende² bestemmelser om adgang for medlemmer af Europa-Parlamentet til klassificerede dokumenter og oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område;
- K. der henviser til, at artikel 218, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter, at Europa-Parlamentet straks skal underrettes fuldt ud i alle faser af proceduren for forhandling og indgåelse af internationale aftaler, samt at bestemmelsen også gælder for aftaler vedrørende den fælles udenrigs- og

¹ EUT C 210 af 3.8.2010, s. 1.

² Interinstitutionel aftale af 20. november 2002 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område (EFT C 298 af 30.11.2002, s. 1).

sikkerhedspolitik;

***Kommissionens legitimitet og politiske ansvar
(Indsættelse og afsættelse af Kommissionen)***

1. understreger behovet for at styrke Kommissionens demokratiske legitimitet, uafhængighed og politiske rolle; erklærer, at den nye procedure, hvorefter formanden for Kommissionen vælges af Europa-Parlamentet, vil styrke Kommissionens demokratiske legitimitet og politiske rolle og øge betydningen af valget til Europa-Parlamentet, fordi vælgerne stemmeafgivning ved valget til Europa-Parlamentet får mere direkte konsekvenser for valget af formanden for Kommissionen;
2. fremhæver, at mulighederne for at styrke EU's demokratiske legitimitet i overensstemmelse med Lissabontraktaten bør gennemføres fuldt ud, bl.a. gennem de europæiske politiske partiers udpegning af kandidater til posten som formand for Kommissionen, hvilket tilfører valget til Europa-Parlamentet en ny politisk dimension og yderligere forbinder borgernes stemmer med Europa-Parlamentets valg af formanden for Kommissionen;
3. opfordrer indtrængende det næste konvent til at overveje den måde, hvorpå Kommissionen dannes, for at styrke Kommissionens demokratiske legitimitet; opfordrer indtrængende den næste formand for Kommissionen til at overveje, på hvilken måde Kommissionens sammensætning, opbygning og politiske prioriteter vil styrke en borgernær politik;
4. bekræfter på ny, at alle europæiske politiske partier bør udnævne deres kandidater til posten som formand for Kommissionen i tilstrækkelig god tid forud for den planlagte dato for valget til Europa-Parlamentet;
5. forventer, at kandidater til posten som formand for Kommissionen spiller en fremtrædende rolle i valgkampen forud for valget til Europa-Parlamentet gennem udbredelse og fremme af deres europæiske politiske partis politiske program i alle medlemsstater;
6. gentager sin opfordring til Det Europæiske Råd om rettidigt og inden valget at præcisere, hvordan det agter at tage hensyn til valget til Europa-Parlamentet og respektere borgernes stemmer i sit forslag til en kandidat til formand for Kommissionen inden for rammerne af de høringer, der skal gennemføres mellem Parlamentet og Det Europæiske Råd i henhold til erklæring 11, der er knyttet til Lissabontraktaten som bilag; opfordrer på denne baggrund endnu en gang til, at Det Europæiske Råd når til enighed med Europa-Parlamentet om bestemmelserne om høringerne, der er omhandlet i artikel 17, stk. 7, i TEU, og sikrer en velfungerende proces, der fører til valg af formanden for Kommissionen som fastsat i erklæring 11 ad artikel 17, stk. 6 og 7, i traktaten om Den Europæiske Union;
7. anmoder om, at så mange medlemmer af næste Kommission som muligt vælges blandt de folkevalgte medlemmer af Europa-Parlamentet;
8. mener, at den valgte formand for Kommissionen bør handle mere autonomt i processen

med at vælge de andre medlemmer af Kommission; opfordrer medlemsstaternes regeringer til at fremsætte kønsmæssigt afbalancerede forslag til kandidater; opfordrer indtrængende den valgte formand for Kommissionen til over for medlemsstaternes regeringer at insistere på, at kandidater til erhvervet som medlem af Kommissionen skal gøre ham/hende i stand til at sammensætte et kønsmæssigt afbalanceret kollegium og give ham/hende mulighed for at afvise enhver foreslået kandidat, der ikke udviser almindelig duelighed, europæisk engagement og uomtvistelig uafhængighed;

9. mener, i forlængelse af den politiske forståelse, der blev nået på mødet i Det Europæiske Råd den 11. og 12. december 2008, og efter Det Europæiske Råds afgørelse af 22. maj 2013 vedrørende antallet af medlemmer af Europa-Kommissionen, at man bør overveje yderligere foranstaltninger med henblik på at få en mere effektiv Kommission, herunder udpegning af kommissærer uden portefølje eller indførelse af et system af næstformænd i Kommissionen med ansvar for større temaområder og med kompetence til at samordne Kommissionens arbejde på de tilsvarende områder, uden at dette berører retten til at udpege en kommissær pr. medlemsstat og samtlige kommissærers stemmeret;
10. opfordrer det kommende konvent til at tage spørgsmålet om Kommissionens størrelse samt dens organisation og funktion op til overvejelse;
11. mener, at sammensætningen af Europa-Kommissionen skal sikre stabilitet med hensyn til antallet af og indholdet i porteføljerne og samtidig garantere en velafbalanceret beslutningsproces;
12. understreger, at kandidaten til posten som formand for Kommissionen, efter at være blevet indstillet af Det Europæiske Råd, som anført i punkt 2 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen bør pålægges at forelægge de politiske retningslinjer for sin mandatperiode for Europa-Parlamentet, efterfulgt af en indgående udveksling af synspunkter, før Parlamentet vælger den foreslåede kandidat til posten som formand for Kommissionen;
13. opfordrer indtrængende den kommende indstillede formand for Kommissionen til at tage behørigt hensyn til de forslag og anbefalinger vedrørende EU-lovgivning, som Europa-Parlamentet tidligere har fremsat på grundlag af initiativbetænkninger eller beslutninger, som er blevet støttet af et bredt flertal af medlemmerne af Europa-Parlamentet, og som den tidligere Kommission ikke på tilfredsstillende vis havde fulgt op på ved slutningen af sin mandatperiode;
14. mener, at det flertal, der på nuværende tidspunkt kræves i henhold til artikel 234 i TEUF til et mistillidsvotum mod Kommissionen, bør nedsættes ved en fremtidig revision af traktaterne, så der kun kræves et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, uden at bringe institutionernes korrekte funktion i fare;
15. mener, at de enkelte kommissærer, uanset kollegiets kollektive ansvar for Kommissionens handlinger, bør kunne drages til ansvar for deres generaldirektoraters handlinger;

***Lovgivningsinitiativ og -aktivitet
(Parlamentarisk kompetenceområde og kontrol)***

16. understreger, at Lissabontraktaten havde til formål at gøre fremskridt hen mod at sikre mere gennemsigtige og demokratiske beslutningsprocedurer for at tilgodese traktatens målsætning om en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt, ved at styrke Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters rolle og således skabe mere demokratiske og gennemskelige procedurer for vedtagelse af EU-retsakter, hvilket er af afgørende betydning, fordi disse retsakter har konsekvenser for både borgere og virksomheder; påpeger imidlertid, at opfyldelsen af denne demokratiske målsætning undergraves, hvis EU-institutionerne ikke gensidigt respekterer hinandens beføjelser, de i traktaterne fastsatte procedurer og princippet om loyalt samarbejde;
17. understreger behovet for et loyalt samarbejde mellem de institutioner, der er involveret i lovgivningsproceduren, i relation til udveksling af dokumenter, såsom juridiske udtalelser, således at der bliver mulighed for en konstruktiv, åben og retsgyldig dialog mellem institutionerne;
18. bemærker, at Parlamentet siden TEUF's ikrafttræden har optrådt som en engageret og ansvarsbevidst medlovgiver, og at samspillet mellem Parlamentet og Kommissionen samlet set har været positivt og baseret på gnidningsløs kommunikation og en samarbejdsvillig holdning;
19. er af den opfattelse, at selv om den overordnede vurdering af de interinstitutionelle forbindelser mellem Parlamentet og Kommissionen er positiv, er der stadig en række spørgsmål og mangler, der kræver yderligere opmærksomhed og handling;
20. understreger, at indsatsen til fordel for effektivitet ikke må føre til lovgivning af en ringere kvalitet eller opgivelse af Parlamentets egne mål; mener, at indsatsen til fordel for effektivitet skal være forbundet med, at Parlamentet opretholder passende lovgivningsmæssige standarder og fortsat forfølger sine egne mål og samtidig sikrer, at lovgivningen er veltilrettelagt, svarer nøje til de påviste behov og er i overensstemmelse med nærhedsprincippet;
21. understreger, at udfordringen med gennemsigthed er evigt aktuel og fælles for alle institutioner, navnlig i førstebehandlingsaftaler; bemærker, at Parlamentet har mødt denne udfordring på passende vis ved at vedtage nye bestemmelser i forretningsordenens artikel 70 og artikel 70a;
22. er bekymret over de problemer, der stadig findes ved anvendelsen af den almindelige lovgivningsprocedure, især inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ("Stockholmprogrammet") og med hensyn til at bringe retsakterne under den tidligere tredje søjle i overensstemmelse med normhierarkiet i Lissabontraktaten og generelt med hensyn til den fortsatte asymmetri i gennemsigtheden i Kommissionens deltagelse i det forberedende arbejde hos den lovgivende myndigheds to parter; understreger i den forbindelse betydningen af, at Rådets arbejdsmetoder tilpasses, så det bliver muligt for repræsentanter for Europa-Parlamentet at deltage i nogle af Rådets møder, hvis dette er behørigt begrundet i henhold til princippet om et gensidigt loyalt samarbejde mellem institutionerne;

23. påpeger, at valget af det korrekte retsgrundlag, som fastslået af Domstolen, er et spørgsmål af konstitutionel karakter, eftersom dette valg er afgørende for tilstedeværelsen og rækkevidden af EU's kompetence, hvilke procedurer der skal følges, og de respektive beføjelser, der tilkommer de institutionelle aktører, der er involveret i vedtagelsen af en retsakt; beklager derfor, at Parlamentet gentagne gange har været nødsaget til at anlægge annullationssøgsmål ved Domstolen vedrørende Rådets retsakter på grund af det valgte retsgrundlag, herunder annullationssøgsmål mod to retsakter, som blev vedtaget under den forældede "tredje søjle" længe efter Lissabontraktatens ikrafttræden¹;
24. advarer mod, at Parlamentets ret til at optræde som lovgiver bliver omgået, hvilket kan ske, ved at bestemmelser, der burde være underlagt den almindelige lovgivningsprocedure, medtages i forslag til retsakter fra Rådet, ved at der simpelt hen benyttes retningslinjer fra Kommissionen eller ikke-anvendelige gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, eller ved at man undlader at foreslå den nødvendige lovgivning til gennemførelse af den fælles handelspolitik eller internationale handels- og investeringsaftaler;
25. anmoder Kommissionen om at udnytte den lovforberedende fase bedre, herunder især de værdifulde input, der indsamles på grundlag af grøn- og hvidbøger, og rutinemæssigt at informere Europa-Parlamentet på lige fod med Rådet om det forberedende arbejde, der udføres af dens tjenestegrene;
26. mener, at Parlamentet burde videreudvikle og gøre fuld brug af dets autonome struktur, når virkningen af alle væsentlige ændringer af det originale forslag fra Kommissionen vurderes;
27. understreger, at Europa-Parlamentet også bør styrke dets selvstændige vurdering af den indvirkning, som lovgivningsforslag og ændringer under behandling har på de grundlæggende rettigheder, som led i lovgivningsprocessen og oprette mekanismer til overvågning af krænkelse af menneskerettighederne;
28. beklager dybt, at selv om Kommissionen formelt opfylder sine forpligtelser, ved at den svarer på Parlamentets anmodninger om lovgivningsmæssige initiativer inden for tre måneder, har den ikke altid foreslået en reel og væsentlig opfølgning;
29. anmoder om, at Parlamentets initiativret i forbindelse med lovgivning anerkendes fuldt ud ved næste revision af traktaterne ved at gøre det obligatorisk for Kommissionen at følge op på alle anmodninger fra Parlamentet i henhold til artikel 225 i TEUF ved at fremsætte et lovgivningsforslag inden for en passende tidsramme;
30. mener, at Kommissionens beføjelse til at trække forslag til retsakter tilbage bør begrænses til de tilfælde, hvor Parlamentet efter vedtagelsen af Parlamentets førstebehandlingsholdning accepterer, at forslaget som følge af ændrede forhold ikke længere er berettiget;

¹ Se Rådets afgørelse 2013/129/EU af 7. marts 2013 om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger og Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/496/EU af 7. oktober 2013 om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger.

31. konstaterer, at Parlamentet i princippet støttede indførelsen af delegerede retsakter i artikel 290 i TEUF, fordi dette gav bedre muligheder for at føre kontrol, men understreger, at der aldrig er pligt til at tildele Kommissionen sådanne delegerede beføjelser eller gennemførelsesbeføjelser i henhold til artikel 291; anerkender, at det bør overvejes at gøre brug af delegerede retsakter, hvis der er behov for fleksibilitet og effektivitet, og dette ikke kan opnås ved hjælp af den almindelige lovgivningsprocedure, forudsat at formålet med og indholdet, omfanget og varigheden af den pågældende delegation er fastlagt udtrykkeligt, og at de betingelser, der gælder for delegationen, er klart fastlagt i basisretsakten; udtrykker bekymring over Rådets tendens til at insistere på at benytte gennemførelsesretsakter til bestemmelser, hvor man kun bør anvende basisretsakten eller delegerede retsakter; understreger, at lovgiver kan beslutte kun at tillade anvendelse af gennemførelsesretsakter, når der er tale om at vedtage elementer, der ikke afspejler nogen ny politisk tilgang; understreger, at artikel 290 udtrykkeligt begrænser anvendelsesområdet for delegerede retsakter til ikke-væsentlige elementer i en lovgivningsmæssig retsakt, og at der derfor ikke kan anvendes delegerede retsakter til regler, som er af væsentlig betydning for det pågældende retsområde;
32. henleder opmærksomheden på behovet for at sondre korrekt mellem de væsentlige elementer i en retsakt, som kun den lovgivende myndighed kan træffe beslutning om i selve retsakten, og de ikke-væsentlige elementer, der kan suppleres eller ændres ved hjælp af delegerede retsakter;
33. forstår, at delegerede retsakter kan være et fleksibelt og effektivt redskab; understreger betydningen af muligheden for at vælge mellem delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter med henblik på overholdelse af traktatens krav, samtidig med at Europa-Parlamentets lovgivningsbeføjelser tilgodeses, og gentager sin anmodning til Kommissionen og Rådet om at nå til enighed med Parlamentet om kriterier for anvendelsen af artikel 290 og 291 i TEUF, således at gennemførelsesretsakter ikke bruges som en erstatning for delegerede retsakter;
34. opfordrer indtrængende Kommissionen til at inddrage Parlamentet tilstrækkeligt i de delegerede retsakters forberedende fase og til at forsyne medlemsstaterne med alle relevante oplysninger i henhold til punkt 15 i rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen;
35. anmoder Kommission om at efterleve rammeaftalen om, at Parlamentets eksperter skal have adgang til Kommissionens ekspertmøder, ved at forhindre, at de betragtes som "komitologiudvalg", forudsat at de drøfter andre spørgsmål end gennemførelsesforanstaltninger i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011;
36. understreger den særlige betydning og de særlige konsekvenser af medtagelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i Lissabontraktaten; påpeger, at chartret er blevet juridisk bindende for EU-institutionerne og medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af EU-retten, hvorved grundlæggende værdier er blevet omdannet til konkrete rettigheder;
37. minder om, at der ved Lissabontraktaten blev indført en ny rettighed, det europæiske borgerinitiativ (ECI); understreger behovet for at fjerne alle tekniske og bureaukratiske barrierer, der stadig hæmmer en effektiv brug af ECI, og opfordrer til aktiv deltagelse fra borgernes side i udformningen af EU's politikker;

38. fremhæver den styrkede rolle, som Lissabontraktaten tildeler de nationale parlamenter, og understreger, at de nationale parlamenter, samtidig med at de overvåger, om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes, kan yde positive bidrag til den politiske dialog og rent faktisk gør dette; mener, at den aktive rolle, som de nationale parlamenter kan spille ved at vejlede medlemmer af EU's Ministerråd, sammen med et godt samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter kan bidrage til at skabe en sund parlamentarisk modvægt til udøvelsen af udøvende beføjelser i EU's funktionsmåde; henviser ligeledes til de begrundede udtalelser, der er blevet fremsat af de nationale parlamenter i henhold til artikel 7, stk. 2, i protokol nr. 2, og hvori det konstateres, at det bredt formulerede anvendelsesområde for delegation i henhold til artikel 290 i TEUF i en foreslået retsakt ikke gør det muligt at vurdere, om de konkrete lovgivningsmæssige realiteter vil være i overensstemmelse med nærhedsprincippet eller ej;

***Internationale forbindelser
(Parlamentarisk kompetenceområde og kontrol)***

39. erindrer om, at Lissabontraktaten har styrket Europa-Parlamentets rolle og beføjelser med hensyn til internationale aftaler, og påpeger, at internationale aftaler nu i stigende grad dækker områder, der vedrører borgernes hverdagsliv, og som traditionelt set og i henhold til EU's primære ret henhører under almindelige lovgivningsprocedurer; mener, at det er bydende nødvendigt, at bestemmelsen i artikel 218, stk. 10, i TEUF, som fastslår, at Parlamentet straks skal underrettes fuldt ud om alle faser i proceduren for indgåelse af internationale aftaler, bliver anvendt på en måde, der er forenelig med artikel 10 i TEU, som fastslår, at Unionens funktionsmåde bygger på det repræsentative demokrati, hvilket kræver gennemsigtighed og demokratiske drøftelser om de spørgsmål, der skal tages stilling til;
40. bemærker, at afvisningen af SWIFT-aftalen og ACTA-aftalen var eksempler på, at Parlamentet har gjort brug af sine nye beføjelser;
41. understreger på grundlag af artikel 18 i TEU, at næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant har ansvaret for at påse, at der er sammenhæng i EU's optræden udadtil; understreger desuden, at næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant i overensstemmelse med artikel 17 og artikel 36 i TEU er ansvarlig over for Parlamentet og har traktatfæstede forpligtelser over for det;
42. henviser i forbindelse med internationale aftaler til, at Parlamentet har beføjelse til at anmode Rådet om ikke at godkende påbegyndelsen af forhandlinger, før Parlamentet har tilkendegivet sin holdning til det foreslåede forhandlingsmandat, og mener, at en rammeaftale med Rådet bør overvejes;
43. understreger behovet for at sikre, at Parlamentet på forhånd informeres af Kommissionen om dens hensigter om at indlede internationale forhandlinger og får reel mulighed for at udtale sig på et informeret grundlag om forhandlingsmandaterne, og at der tages hensyn til dets udtalelse; fastholder, at internationale aftaler bør omfatte de relevante konditionaliteter for at være i overensstemmelse med artikel 21 i TEU;

44. lægger stor vægt på, at der medtages menneskerettighedsklausuler i internationale aftaler og kapitler om bæredygtig udvikling i handels- og investeringsaftaler, og er tilfreds med de initiativer, som Parlamentet har taget for at få vedtaget køreplaner vedrørende konditionalitet på en række centrale områder; minder Kommissionen om, at der skal tages hensyn til Parlamentets synspunkter og beslutninger og meldes tilbage om, hvordan de er blevet inkorporeret i forhandlingerne om internationale aftaler og i udkast til lovgivning; håber, at de instrumenter, der er nødvendige for at udvikle EU's investeringspolitik, bliver operative i rette tid;
45. mener, at det ud fra en gensidighedsbetragtning bør overvejes at give medlemmer af Parlamentet observatørstatus ved forhandlinger af internationale aftaler;
46. kræver, i overensstemmelse med artikel 218, stk. 10, i TEUF, at Parlamentet straks får fuldstændige og korrekte oplysninger i alle faser af proceduren for indgåelse af internationale aftaler, herunder aftaler indgået inden for FUSP, og får adgang til EU's forhandlingsoplæg under iagttagelse af passende procedurer og vilkår for at sikre, at Parlamentet kan træffe sin endelige afgørelse på grundlag af udtømmende viden om aftalegenstanden; understreger, at de relevante udvalgsmedlemmer bør have adgang til forhandlingsmandater og andre relevante forhandlingsdokumenter, hvis denne bestemmelse skal give nogen mening;
47. påpeger, at Parlamentet respekterer princippet om, at dets godkendelse af internationale aftaler ikke kan være betinget, men at det har ret til at fremsætte henstillinger vedrørende gennemførelsen af aftalerne i praksis; anmoder med henblik herpå Kommissionen om at forelægge Parlamentet regelmæssige rapporter om gennemførelsen af internationale aftaler, herunder om menneskerettighedsklausuler og andre betingelser i aftalerne;
48. minder om behovet for at undgå en midlertidig anvendelse af internationale aftaler, inden Parlamentet har godkendt dem, medmindre Parlamentet accepterer at gøre en undtagelse; understreger, at reglerne for intern gennemførelse af internationale aftaler ikke kan vedtages af Rådet alene i dens afgørelse om indgåelse af aftalen, og at de relevante lovgivningsprocedurer i henhold til traktaterne skal overholdes fuldt ud;
49. bekræfter på ny behovet for, at Parlamentet vedtager de nødvendige foranstaltninger med henblik på at overvåge gennemførelsen af internationale aftaler;
50. fastholder, at Parlamentet bør have indflydelse på afgørelser om suspendering eller ophævelse af internationale aftaler, hvis indgåelse har krævet Parlamentets godkendelse;
51. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til i overensstemmelse med erklæringen om politisk ansvarlighed at fremme en systematisk forudgående høring af Parlamentet om nye strategiske dokumenter, politiske oplæg og mandater;
52. opfordrer i overensstemmelse med den forpligtelse, som næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant har indgået i erklæringen om politisk ansvarlighed, til en hurtig afslutning af forhandlingerne om en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik vedrørende Europa-Parlamentets adgang til fortrolige oplysninger, som

Rådet eller Tjenesten for EU's Optræden Udadtil er i besiddelse af inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;

53. gentager sin opfordring til politisk indberetning fra EU-delegationerne til personer, der besidder centrale tillidsposter i Parlamentet, med begrænset adgang;
54. opfordrer til vedtagelse af et firepartsaftalememorandum mellem Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten om en sammenhængende og effektiv formidling af information på området eksterne forbindelser;
55. minder om, at Europa-Parlamentet i dag er en fuldgyldig institutionel aktør på det sikkerhedspolitiske område og dermed har ret til at deltage aktivt i fastsættelsen af de elementer og prioriteringer, der indgår i disse politikker, og i evalueringen af de pågældende instrumenter på dette område, og at dette er en proces, der skal foretages af Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter og Rådet i fællesskab; mener, at Europa-Parlamentet bør spille en afgørende rolle i evalueringen og definitionen af interne sikkerhedspolitikker, da de har en stor indvirkning på de grundlæggende rettigheder for alle, der bor i EU; understreger derfor behovet for at sikre, at disse politikker falder ind under den eneste direkte valgte europæiske institution hvad angår kontrol og demokratisk overvågning;
56. påpeger, at TEUF har udvidet Unionens enekompetence med hensyn til den fælles handelspolitik, som nu omfatter ikke alene alle aspekter af handel, men også direkte udenlandske investeringer; understreger, at Parlamentet nu har uindskrænket beføjelse til sammen med Rådet at træffe afgørelse om lovgivning og om godkendelse af handels- og investeringsaftaler;
57. understreger vigtigheden af, at EU-institutionerne samarbejder loyalt og effektivt inden for rammerne af deres respektive beføjelser, når det drejer sig om at behandle lovgivning og internationale aftaler med henblik på at foregribe handelsmæssige og økonomiske udviklingstendenser, indkredse prioriteringer og valgmuligheder, fastlægge mellem- og langsigtede strategier, udforme mandater til internationale forhandlinger, analysere/udarbejde og vedtage lovgivning samt overvåge gennemførelsen af handels- og investeringsaftaler samt langsigtede initiativer inden for den fælles handelspolitik;
58. understreger betydningen af, at man fortsætter bestræbelserne på at udvikle en effektiv kapacitet, med tildeling af de nødvendige personalemæssige og økonomiske ressourcer, for aktivt at definere og nå de politiske målsætninger inden for handel og investeringer og samtidig garantere retssikkerhed, effektivitet i EU's optræden udadtil og respekt for de principper og målsætninger, der er indeholdt i traktaterne;
59. understreger behovet for at sikre en vedvarende strøm af rettidige, nøjagtige, omfattende og upartiske oplysninger, der kan danne grundlag for det analysearbejde af høj kvalitet, som er en forudsætning for at styrke kapaciteten og ansvarsbevidstheden hos Parlamentets politiske beslutningstagere og dermed skabe større interinstitutionel synergi inden for den fælles handelspolitik, samtidig med at det sikres, at Parlamentet får fuldstændige og korrekte oplysninger i alle faser, også via adgang til EU's forhandlingsoplæg efter passende procedurer og på passende betingelser, idet Kommissionen bør være proaktiv og gøre sit yderste for at garantere en sådan informationsstrøm; understreger endvidere, at det

er vigtigt, at der stilles oplysninger til rådighed for Parlamentet for at undgå, at der opstår uheldige situationer, hvor der eventuelt kan opstå misforståelser mellem institutionerne, og værdsætter i denne forbindelse de regelmæssige tekniske briefinger, som Kommissionen arrangerer om forskellige emner; beklager, at Parlamentet ved flere lejligheder har modtaget relevante oplysninger via alternative kanaler snarere end fra Kommissionen;

60. gentager, at det er påkrævet, at institutionerne arbejder sammen om gennemførelsen af traktaterne, den afledte EU-ret og rammeaftalen, og at Kommissionen arbejder på en uafhængig og gennemsigtig måde under hele forberedelsen, vedtagelsen og gennemførelsen af lovgivning som led i den fælles handelspolitik, og mener, at den har en nøgleposition i hele processen;

Konstitutionel dynamik

(Interinstitutionelle forbindelser og interinstitutionelle aftaler)

61. understreger, at Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 1, i TEU skal tage initiativer med henblik på at opnå interinstitutionelle aftaler om EU's årlige og flerårige programmer; henleder opmærksomheden på behovet for på et tidligere tidspunkt at inddrage ikke bare Parlamentet, men også Rådet i forberedelsen af Kommissionens årlige arbejdsprogram og understreger betydningen af at sikre, at der sker en realistisk og pålidelig programplanlægning, som kan gennemføres effektivt og danne grundlag for den interinstitutionelle planlægning; mener, at det for at øge Kommissionens politiske ansvarlighed over for Parlamentet kan overvejes at gennemføre en midtvejsevaluering for at vurdere den generelle realisering af det mandat, Kommissionen har bekendtgjort;
62. påpeger, at artikel 17, stk. 8, i TEU udtrykkeligt fastslår princippet om, at Kommissionen er politisk ansvarlig over for Europa-Parlamentet, hvilket er en afgørende forudsætning for, at EU's politiske system kan fungere;
63. understreger, at Parlamentet i henhold til artikel 48, stk. 2, i TEU har beføjelser til at tage initiativet til traktatændringer og vil gøre brug af denne ret til at fremkomme med nye idéer om Europas fremtid og EU's institutionelle rammer;
64. mener, at den rammeaftale, der er indgået mellem Parlamentet og Kommissionen, og jævnlige opdateringer af denne, er afgørende med henblik på at styrke og udvikle et struktureret samarbejde mellem de to institutioner;
65. glæder sig over, at den rammeaftale, der blev vedtaget i 2010, har styrket Kommissionens politiske ansvar over for Parlamentet betydeligt;
66. Understreger det faktum, at reglerne om dialog og adgang til oplysninger giver mulighed for en mere omfattende parlamentarisk undersøgelse af Kommissionens aktiviteter, hvilket bidrager til, at Kommissionen ligebehandler Parlamentet og Rådet;
67. bemærker, at visse bestemmelser i den nuværende rammeaftale stadig bør gennemføres og udvikles; foreslår, at det afgående Parlament fastlægger den generelle linje i en sådan forbedringsproces, således at det kommende Parlament kan tage passende forslag med i sine overvejelser;

68. opfordrer Kommissionen til at gå ind i konstruktive overvejelser sammen med Parlamentet om den eksisterende rammeaftale og dens gennemførelse med særlig vægt på forhandling, vedtagelse og gennemførelse af internationale aftaler;
69. mener, at dette mandat fuldt ud bør udforske mulighederne i de nuværende traktater for at styrke den udøvende myndigheds politiske ansvarlighed og strømline de eksisterende bestemmelser vedrørende lovgivningsmæssigt og politisk samarbejde;
70. minder om, at der i lyset af de erfaringer, man har indhøstet i denne valgperiode, er brug for en opdatering af en række emner, f.eks. delegerede retsakter, gennemførelsesforanstaltninger, konsekvensanalyser, behandling af lovgivningsinitiativer samt forespørgsler og spørgsmål fra parlamentsmedlemmer;
71. beklager, at dets mange opfordringer til at genforhandle den interinstitutionelle aftale af 2003 om bedre lovgivning med det formål at tage højde for de nye lovgivningsmæssige rammer, der er indført med Lissabontraktaten, samt konsolidere den nuværende bedste praksis og opdatere aftalen i overensstemmelse med dagsordenen for intelligent lovgivning, er forblevet ubesvarede;
72. anmoder Rådet om at tilkendegive sin holdning til muligheden for at indgå i en trilateral aftale med Parlamentet og Kommissionen med det formål at gøre yderligere fremskridt med de spørgsmål, der allerede henvises til i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning;
73. mener, at forhold, der udelukkende berører forbindelserne mellem Parlamentet og Kommissionen, fortsat bør være genstand for en bilateral rammeaftale; understreger, at Parlamentet ikke vil stille sig tilfreds med mindre end de resultater, der er blevet opnået med den eksisterende rammeaftale;
74. mener, at en af de store udfordringer for Lissabontraktatens forfatningsmæssige rammer er risikoen for mellemstatslige aftaler, der bringer "fællesskabsmetoden" i fare, hvilket svækker Parlamentets og Kommissionens rolle til fordel for institutioner, der repræsenterer medlemsstaternes regeringer;
75. påpeger, at artikel 2 i TEU indeholder en liste over de fælles værdier, som Unionen bygger på; mener, at respekten for disse værdier bør sikres behørigt af både Unionen og medlemsstaterne; påpeger, at der bør etableres et ordentligt lovgivningsmæssigt og institutionelt system for at beskytte Unionens værdier;
76. opfordrer alle EU-institutionerne og medlemsstaternes regeringer og parlamenter til inden for de nye institutionelle og retlige rammer, som Lissabontraktaten har skabt, at udarbejde en omfattende intern EU-menneskerettighedspolitik, som omfatter effektive ansvarliggørelsesmekanismer på nationalt plan og EU-plan med henblik på bekæmpelse af krænkelser af menneskerettighederne;
77. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Formålet med denne betænkning er at foretage en vurdering af gennemførelsen af Lissabontraktaten, hvor det især er følgerne af de centrale ændringer, den har indført i forhold til de interinstitutionelle forbindelser mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen siden dens ikrafttræden, der analyseres.

Ordføreren lægger i denne forbindelse og under hensynstagen til, at Lissabontraktaten søger at styrke EU's demokratiske tilgang, ud med at understrege behovet for at skabe en mere direkte forbindelse mellem vælgernes stemmeafgivning og valget af formand for Kommissionen. Selv om Lissabontraktaten ikke har ændret ved Kommissionens rolle som drivkraft for den europæiske indsats, har Kommissionen i praksis mistet noget af sin politiske indflydelse inden for EU's institutionelle arkitektur over de sidste fire år. En sådan svækkelse af Kommissionens beføjelser er i vid udstrækning forbundet med den økonomiske og finansielle krise, der virker til fordel for Det Europæiske Råds indgriben og myndighed og begunstiger den mellemstatslige tilgang til skade for fællesskabsmetoden.

Styrkelsen af den europæiske integration og beskyttelsen af fællesskabsmetoden kræver en stærkere Kommission, der spiller en væsentlig rolle i EU's institutionelle system, og det er derfor yderst vigtigt at overveje alle mulige løsninger med henblik på at styrke dens demokratiske legitimitet, politiske indflydelse og effektivitet, enten i henhold til eksisterende traktater eller i forbindelse med en fremtidig revision af sådanne traktater.

I henhold til de nuværende traktater og med henblik på valget til Europa-Parlamentet i 2014 støtter ordføreren forslaget om, at de europæiske politiske partier skal kunne udpege kandidater til Kommissionens formandskab. Ordføreren mener dog, at dette spørgsmål om Kommissionens legitimitet bør analyseres grundigt i forbindelse med en fremtidig revision af traktaterne. Uanset om man foretrækker en parlamentarisk model eller en præsidentiel tilgang med direkte valg af formanden for Kommissionen, mener ordføreren i denne forbindelse, og uden at dette berører styrkelsen af Parlamentets kontrolbeføjelser, at man bør undgå en omfattende parlamentarisering af systemet, og at man bør holde sig princippet om magtens deling for øje. Derfor og for at styrke Parlamentets kontrolbeføjelser fremsættes der i betænkningen forslag om, at det flertal, der på nuværende tidspunkt kræves iht. TEUF's artikel 234 til et mistillidsvotum mod Kommission, reduceres, at kandidaten til posten som formand for Kommissionen skal fremlægge sit politiske program for Europa-Parlamentet, og at der fokuseres på betydningen af EU's årlige og flerårige programmer. For at undgå den omfattende parlamentarisering af systemet mener ordføreren samtidig, at formanden for Kommissionen i henhold til princippet om deling af magten bør være mere uafhængig med hensyn til sit valg af embedsmænd, og at formanden ikke bør tvinges til at anmode sine kommissionærer om at træde tilbage. Betænkningen indeholder derfor ingen henvisning til mistillidsvotummet mod individuelle kommissionærer.

Hvad angår Kommissionens effektivitet, og eftersom den planlagte reducere af Kommissionens størrelse i henhold til artikel 17, stk. 5, i TEU som følge af den afgørelse, der er truffet af Det Europæiske Råd på anmodning fra den irske regering, ikke længere har virkning i 2014, foreslår ordføreren, at der oprettes et fuldkommen ligeligt rotationsprincip mellem kommissionærer med portefølje og kommissionærer uden portefølje, hvor den

demografiske og geografiske spredning i samtlige medlemsstater afspejles. Dette princip ville forbedre Kommissionens funktionsmåde ved at sikre en relativ stabilitet med hensyn til antallet af og indholdet i porteføljerne og lette de interne koordineringsprocedurer og samtidig garantere, at der tages højde for alle medlemsstaters særlige forhold og interesser i de beslutninger, som Kommissionen træffer; I den forbindelse bør alle kommissionærer fortsat have samme retlige status, og kommissionærer uden porteføljes ret til at deltage i beslutningsprocessen bør anerkendes fuldt ud.

Desuden og under hensynstagen til, at Lissabontraktaten har styrket Europa-Parlamentets rolle betydeligt ved at give det vigtige nye beføjelser med hensyn til EU-lovgivning og internationale aftaler, foretager ordføreren en vurdering af Parlamentets og Kommissionens præstation og deres samspil inden for disse områder. I den forbindelse konkluderer ordføreren, at selv om Parlamentet har formået at få anerkendt sine nye beføjelser og sin rolle som ansvarlig medlovgiver, og selv om der er gjort vigtige fremskridt med hensyn til Parlamentets forbindelser med Kommissionen, er der stadig en række spørgsmål og mangler, navnlig hvad angår udveksling af oplysninger, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, konsekvensanalysen, behandlingen af lovgivningsinitiativer og de parlamentariske forespørgsler, der kræver yderligere opmærksomhed og handling.

Endelig indeholder betænkningen, idet der tages højde for princippet om gensidigt loyalt samarbejde mellem institutionerne, en række anbefalinger vedrørende en revision af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen, og opfordrer Rådet til at deltage i en særskilt trilateral aftale med Parlamentet og Kommissionen med det formål at arbejde videre med tekniske spørgsmål, hvilket indtil nu har været fastsat i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, i den bilaterale aftale mellem Parlamentet og ministerrådet og delvist i rammeaftalen.

21.1.2014

UDTALELSE FRA UDVALGET OM INTERNATIONAL HANDEL

til Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

om gennemførelse af Lissabontraktaten med hensyn til Europa-Parlamentet
(2013/2130(INI))

Ordfører for udtalelse: Vital Moreira

FORSLAG

Udvalget om International Handel opfordrer Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. påpeger, at traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har udvidet Unionens enekompetence med hensyn til den fælles handelspolitik, som nu omfatter ikke alene alle aspekter af handel, men også direkte udenlandske investeringer; understreger, at Parlamentet nu har uindskrænket beføjelse til sammen med Rådet at træffe afgørelse om lovgivning og om godkendelse af handels- og investeringsaftaler;
2. bemærker, at Parlamentet siden TEUF's ikrafttræden har optrådt som en engageret og ansvarsbevidst medlovgiver, og at samspillet mellem Parlamentet og Kommissionen samlet set har været positivt og baseret på gnidningsløs kommunikation og en samarbejdsvillig holdning;
3. understreger vigtigheden af, at EU-institutionerne samarbejder loyalt og effektivt inden for rammerne af deres respektive beføjelser, når det drejer sig om at behandle lovgivning og internationale aftaler med henblik på at foregribe handelsmæssige og økonomiske udviklingstendenser, indkredse prioriteringer og valgmuligheder, fastlægge mellem- og langsigtede strategier, udforme mandater til internationale forhandlinger, analysere/udarbejde og vedtage lovgivning samt overvåge gennemførelsen af handels- og investeringsaftaler samt langsigtede initiativer inden for den fælles handelspolitik;
4. understreger betydningen af, at man fortsætter bestræbelserne på at udvikle en effektiv kapacitet, med tildeling af de nødvendige personalemæssige og økonomiske ressourcer, for aktivt at definere og nå de politiske målsætninger inden for handel og investeringer og samtidig garantere retssikkerhed, effektivitet i EU's optræden udadtil og respekt for de principper og målsætninger, der er indeholdt i traktaterne;

5. lægger stor vægt på, at der medtages menneskerettighedsklausuler i internationale aftaler og kapitler om bæredygtig udvikling i handels- og investeringsaftaler, og er tilfreds med de initiativer, som Parlamentet har taget for at få vedtaget køreplaner vedrørende konditionalitet på en række centrale områder; minder Kommissionen om, at der skal tages hensyn til Parlamentets synspunkter og beslutninger og meldes tilbage om, hvordan de er blevet inkorporeret i forhandlingerne om internationale aftaler og i udkast til lovgivning; håber, at de instrumenter, der er nødvendige for at udvikle EU's investeringspolitik, bliver operative i rette tid;
6. understreger behovet for at sikre en vedvarende strøm af rettidige, nøjagtige, omfattende og upartiske oplysninger, der kan danne grundlag for det analysearbejde af høj kvalitet, som er en forudsætning for at styrke kapaciteten og ansvarsbevidstheden hos Parlamentets politiske beslutningstagere og dermed skabe større interinstitutionel synergi inden for den fælles handelspolitik, samtidig med at det sikres, at Parlamentet får fuldstændige og korrekte oplysninger i alle faser, også via adgang til Unionens forhandlingsoplæg efter passende procedurer og på passende betingelser, idet Kommissionen bør være proaktiv og gøre sit yderste for at garantere en sådan informationsstrøm; understreger endvidere, at det er vigtigt, at der stilles oplysninger til rådighed for Parlamentet for at undgå, at der opstår uheldige situationer, hvor der eventuelt kan opstå misforståelser mellem institutionerne, og værdsætter i denne forbindelse de regelmæssige tekniske briefinger, som Kommissionen arrangerer om forskellige emner; beklager, at Parlamentet ved flere lejligheder har modtaget relevante oplysninger via alternative kanaler snarere end fra Kommissionen;
7. gentager, at det er påkrævet, at institutionerne arbejder sammen om gennemførelsen af traktaterne, den afledte EU-ret og rammeaftalen¹, og at Kommissionen arbejder på en uafhængig og gennemsigtig måde under hele forberedelsen, vedtagelsen og gennemførelsen af lovgivning som led i den fælles handelspolitik, og mener, at den har en nøgleposition i hele processen;
8. opfordrer Kommissionen til at gå ind i konstruktive overvejelser sammen med Parlamentet om den eksisterende rammeaftale og dens gennemførelse med særlig vægt på forhandling, vedtagelse og gennemførelse af internationale aftaler;
9. opfordrer indtrængende institutionerne til at gennemføre et tæt samarbejde om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter; erkender, at delegerede retsakter kan være et fleksibelt og effektivt redskab, men understreger, at det er nødvendigt at respektere Parlamentets beføjelser og ansvarsområder fuldt ud, også ved at efterleve basisretsakten og formidle rettidige og udtømmende oplysninger til Parlamentet for at sikre en korrekt kontrol med delegerede retsakter; fastslår i denne forbindelse, at vedtagelse af delegerede retsakter uden behørig underretning eller under tidspres kan virke undergravende på Parlamentets kontrol; glæder sig til gengæld over, at rammeaftalen skaber grundlag for, at Parlamentet kan være til stede ved ekspertmøder for at sikre, at alle de udkast til retsakter, der vedtages af Kommissionen, har en passende form med henblik på at undgå eventuelle tekniske indvendinger fra lovgivers side, hvad angår deres retlige status; kræver, at anvendelsen af gennemførelsesretsakter indskrænkes til de tilfælde, hvor det er retligt begrundet, og at de ikke bliver anvendt som et alternativ til delegerede retsakter; håber, at

¹ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

fristerne for vedtagelse af lovgivning på det handelspolitiske område fremover ikke bliver så lange, som det er tilfældet med den nye ordning med delegerede retsakter/gennemførelsesretsakter;

10. advarer mod, at Parlamentets ret til at optræde som lovgiver bliver omgået, hvilket kan ske, ved at bestemmelser, der burde være underlagt den almindelige lovgivningsprocedure, medtages i forslag til retsakter fra Rådet, ved at der simpelt hen benyttes retningslinjer fra Kommissionen eller ikke-anvendelige gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, eller ved at man undlader at foreslå den nødvendige lovgivning til gennemførelse af den fælles handelspolitik eller internationale handels- og investeringsaftaler;
11. henviser til, at Parlamentet i forbindelse med internationale aftaler har beføjelse til at anmode Rådet om ikke at godkende påbegyndelsen af forhandlinger, før Parlamentet har tilkendegivet sin holdning til det foreslåede forhandlingsmandat, og mener, at en rammeaftale med Rådet bør overvejes; minder Kommissionen om, at det er nødvendigt at afholde sig fra en foreløbig anvendelse af handelsaftaler, indtil Parlamentet har godkendt indgåelsen af en sådan aftale, undtagen i de tilfælde, hvor Parlamentet udtrykkeligt har givet sin tilladelse, for fuldt ud at efterleve princippet om loyalt samarbejde og undgå retsusikkerhed; mener, at Parlamentet bør vedtage de nødvendige foranstaltninger til at overvåge gennemførelsen af internationale aftaler og opfyldelsen af de deri indeholdte forpligtelser.
12. mener, at man alvorligt bør overveje i højere grad at inddrage nationale parlamenter og nationale eksperter i Parlamentets arbejde, eftersom det er i begge parter interesse at udveksle oplysninger og bedste praksis om blandede aftaler og kontrol med den udøvende magt;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	21.1.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 27 -: 0 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Laima Liucija Andrikienė, Maria Badia i Cutchet, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Metin Kazak, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Henri Weber, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Catherine Bearder, Béla Glattfelder, Syed Kamall, Elisabeth Köstinger, Katarína Neveďalová, Tokia Saïfi, Peter Skinner, Jarosław Leszek Wałęsa
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Sophie Auconie, Franco Frigo

23.1.2014

UDTALELSE FRA RETSUDVALGET

til Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

om gennemførelse af Lissabontraktaten med hensyn til Europa-Parlamentet
(2013/2130(INI))

Ordfører for udtalelse: Eva Lichtenberger

FORSLAG

Retsudvalget opfordrer Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. understreger, at Lissabontraktaten havde til formål at gøre fremskridt hen mod at sikre mere gennemsigtige og demokratiske beslutningsprocedurer for at tilgodese traktatens målsætning om en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt, ved at styrke Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters rolle og således skabe mere demokratiske og gennemsikkelige procedurer for vedtagelse af EU-retsakter, hvilket er af afgørende betydning, fordi disse retsakter har konsekvenser for både borgere og virksomheder; påpeger imidlertid, at opfyldelsen af denne demokratiske målsætning undergraves, hvis EU-institutionerne ikke gensidigt respekterer hinandens beføjelser, de i traktaterne fastsatte procedurer og princippet om loyalt samarbejde;
2. påpeger, at valget af det korrekte retsgrundlag, som fastslået af Domstolen, er et spørgsmål af konstitutionel karakter, eftersom dette valg er afgørende for tilstedeværelsen og rækkevidden af EU's kompetence, hvilke procedurer der skal følges, og de respektive beføjelser, der tilkommer de institutionelle aktører, der er involveret i vedtagelsen af en retsakt; beklager derfor, at Parlamentet gentagne gange har været nødsaget til at anlægge annullationssøgsmål ved Domstolen vedrørende Rådets retsakter på grund af det valgte retsgrundlag, herunder annullationssøgsmål mod to retsakter, som blev vedtaget under den forældede "tredje søjle" længe efter Lissabontraktatens ikrafttræden¹;
3. erindrer om, at Lissabontraktaten har styrket Europa-Parlamentets rolle og beføjelser med hensyn til internationale aftaler, og påpeger, at internationale aftaler nu til dags i stigende

¹ Se Rådets afgørelse 2013/129/EU af 7. marts 2013 om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger og Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/496/EU af 7. oktober 2013 om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger.

grad dækker områder, der vedrører borgernes hverdagsliv, og som traditionelt set og i henhold til EU's primære ret henhører under almindelige lovgivningsprocedurer; mener, at det er bydende nødvendigt, at bestemmelsen i artikel 218, stk. 10, i TEUF, som fastslår, at Parlamentet straks skal underrettes fuldt ud om alle faser i proceduren for indgåelse af internationale aftaler, bliver anvendt på en måde, der er forenelig med artikel 10 i TEU, som fastslår, at Unionens funktionsmåde bygger på det repræsentative demokrati, hvilket kræver gennemsigtighed og demokratiske drøftelser om de spørgsmål, der skal tages stilling til;

4. understreger, at Parlamentet, da det kun kan godkende eller nægte at godkende internationale aftaler, bør have lejlighed til at udtale sig på et informeret grundlag om de mål, som EU skal forfølge under forhandlingerne, inden der udarbejdes et forhandlingsmandat; beklager i denne forbindelse, at der eksempelvis opstod problemer under forhandlingerne om en WIPO-traktat om undtagelser fra ophavsretten for personer med synshandicap, og påpeger, at det vil være lettere at opnå Parlamentets efterfølgende godkendelse, hvis man rettidigt forsyner Parlamentet med oplysninger og tager hensyn til dets synspunkter;
5. noterer sig, at Lissabontraktaten har givet Det Europæiske Råd status af institution og defineret dets opgaver i artikel 15 i TEU som følger: "Det Europæiske Råd tilfører Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og fastlægger dens overordnede politiske retningslinjer og prioriteter", og at udøvelse af lovgivende funktioner udtrykkeligt er udelukket; påpeger, at Det Europæiske Råd har intervenseret i lovgivningsproceduren ved at træffe afgørelse om at fjerne konkrete passager fra tekster, der allerede var aftalt mellem Parlamentet og Rådet; henviser i denne forbindelse til, at artikel 6 til 8 i den aftalte ordlyd af forslaget til forordning om et europæisk patent med ensartet retsvirkning de facto er blevet udeladt, og mener, at sådanne interventioner fra Det Europæiske Råds side er uretmæssige¹;
6. konstaterer, at Parlamentet i princippet støttede indførelsen af delegerede retsakter i artikel 290 i TEUF, fordi dette gav bedre muligheder for at føre kontrol, men understreger, at der aldrig er pligt til at tildele Kommissionen sådanne delegerede beføjelser eller gennemførelsesbeføjelser i henhold til artikel 291; anerkender, at det bør overvejes at gøre brug af delegerede retsakter, hvis der er behov for fleksibilitet og effektivitet, og dette ikke kan opnås ved hjælp af den almindelige lovgivningsprocedure, forudsat at formålet med og indholdet, omfanget og varigheden af den pågældende delegation er fastlagt udtrykkeligt, og at de betingelser, der gælder for delegationen, er klart fastlagt i basisretsakten; udtrykker bekymring over Rådets tendens til at insistere på at benytte gennemførelsesretsakter til bestemmelser, hvor man kun kan anvende basisretsakten eller delegerede retsakter; understreger, at lovgiver kun kan beslutte at tillade vedtagelse i form af gennemførelsesretsakter, når der er tale om elementer, der ikke afspejler nogen ny politisk tilgang; understreger, at artikel 290 udtrykkeligt begrænser anvendelsesområdet for delegerede retsakter til ikke-væsentlige elementer i en lovgivningsmæssig retsakt, og at der derfor ikke kan anvendes delegerede retsakter til regler, som er af væsentlig betydning for det pågældende retsområde;

¹ Det Europæiske Råds afgørelse om faktisk at fjerne de ovennævnte artikler fra forslaget til forordning blev truffet den 29. juni 2012.

7. fremhæver den styrkede rolle, som Lissabontraktaten tildeler de nationale parlamenter, og understreger, at de nationale parlamenter, samtidig med at de overvåger, om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes, kan yde positive bidrag til den politiske dialog og rent faktisk gør dette; mener, at den aktive rolle, som de nationale parlamenter kan spille ved at vejlede medlemmer af EU's Ministerråd, og et godt samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter kan bidrage til at skabe en sund parlamentarisk modvægt til udøvelsen af udøvende beføjelser i EU's funktionsmåde; henviser ligeledes til de begrundede udtalelser, der er blevet fremsat af de nationale parlamenter i henhold til artikel 7, stk. 2, i protokol nr. 2, og hvori det konstateres, at det bredt formulerede anvendelsesområde for delegation i henhold til artikel 290 i TEUF i en foreslået retsakt ikke gør det muligt at vurdere, om de konkrete lovgivningsmæssige realiteter vil være i overensstemmelse med nærhedsprincippet eller ej.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	21.1.2014
Resultat af den endelige afstemning	+ : 20 - : 1 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, Axel Voss
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	María Irigoyen Pérez

31.1.2014

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

til Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

om gennemførelse af Lissabontraktaten med hensyn til Europa-Parlamentet
(2013/2130(INI))

Ordfører for udtalelse: Nuno Melo

FORSLAG

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender opfordrer Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. påpeger, at Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beføjelser er blevet styrket med den øgede brug af den fælles beslutningsprocedure siden ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF); påpeger, at retsakter vedrørende retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde nu normalt vedtages i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure; beklager, at der mere end fire år efter Lissabontraktatens ikrafttræden fortsat anvendes procedurer for gennemførelse af retsakter under den tidligere tredje søjle, som ofte udelukker Europa-Parlamentet eller kun kræver høring af Europa-Parlamentet; opfordrer Kommissionen til i sit arbejdsprogram at medtage forslag til at bringe alle retsakter under den tidligere tredje søjle i overensstemmelse med Lissabontraktaten, dvs. tilpasse dem til det nye normhierarki af basisretsakter, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter;
2. påpeger, at artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) indeholder en liste over de fælles værdier, som Unionen bygger på; mener, at respekten for disse værdier bør sikres behørigt af både Unionen og medlemsstaterne; påpeger, at der bør etableres et ordentligt lovgivningsmæssigt og institutionelt system for at beskytte Unionens værdier;
3. minder om, at Europa-Parlamentet i dag er en fuldgyldig institutionel aktør på det sikkerhedspolitiske område og dermed har ret til at deltage aktivt i fastsættelsen af de elementer og prioriteringer, der indgår i disse politikker, og i evalueringen af de pågældende instrumenter på dette område, og at dette er en proces, der skal foretages af Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter og Rådet i fællesskab; mener, at Europa-Parlamentet bør spille en afgørende rolle i evalueringen og definitionen af interne sikkerhedspolitikker, da de har en stor indvirkning på de grundlæggende rettigheder for

alle, der bor i EU; understreger derfor behovet for at sikre, at disse politikker falder ind under den eneste direkte valgte europæiske institution til kontrol og demokratisk overvågning;

4. understreger den særlige betydning og de særlige konsekvenser af medtagelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i Lissabontraktaten; påpeger, at chartret er blevet juridisk bindende for EU-institutionerne og medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af EU-retten, hvorved grundlæggende værdier er blevet omdannet til konkrete rettigheder;
5. opfordrer alle EU-institutionerne og medlemsstaternes regeringer og parlamenter til inden for de nye institutionelle og retlige rammer, som Lissabontraktaten har skabt, at udarbejde en omfattende intern menneskerettighedspolitik for Unionen, som omfatter effektive ansvarliggørelsesmekanismer på nationalt plan og EU-plan med henblik på bekæmpelse af krænkelse af menneskerettighederne;
6. minder om, at der ved Lissabontraktaten blev indført en ny rettighed, det europæiske borgerinitiativ (ECI); understreger behovet for at fjerne alle tekniske og bureaukratiske barrierer, der stadig hæmmer en effektiv brug af ECI, og opfordrer til aktiv deltagelse fra borgernes side i udformningen af EU's politikker;
7. påpeger, at Kommissionen ifølge traktaten i en lovgivningsmæssig retsakt kan få delegeret beføjelse til at vedtage ikke-lovgivningsmæssige retsakter; opfordrer Kommissionen til i tilstrækkeligt omfang at sondre mellem delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, når den fremsætter lovgivningsforslag, for at sikre, at der anvendes den relevante form for retsakt; mener, at foranstaltninger, der indebærer en presserende midlertidig fravigelse af reglerne i basisretsakten, bør vedtages ved hjælp af delegerede retsakter, hvor basisretsakten vedtages i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure;
8. bemærker, at Kommissionen har pligt til øjeblikkeligt og fuldt ud at underrette Europa-Parlamentet om alle faser af igangværende forhandlinger om internationale aftaler, navnlig hvis aftalerne påvirker EU-borgernes grundlæggende rettigheder (artikel 218 i TEUF);
9. understreger, at Europa-Parlamentet også bør styrke dets selvstændige vurdering af den indvirkning, som lovgivningsforslag og ændringer under behandling, har på de grundlæggende rettigheder som led i lovgivningsprocessen og oprette mekanismer til overvågning af krænkelse af menneskerettighederne;
10. minder Kommissionen om at handle på grundlag af artikel 17, stk. 1, i TEU, i henhold til hvilken Kommissionen er initiativtager til Unionens årlige og flerårige programmering med henblik på indgåelse af interinstitutionelle aftaler;
11. opfordrer indtrængende Rådet til at overveje at gøre det muligt for repræsentanter for Europa-Parlamentet at deltage i visse af dets møder (såsom arbejdsgrupperes møder og Corepers møder), som det allerede er tilfældet for repræsentanter for Kommissionen, med henblik på at sikre et loyalt samarbejde og en åben og løbende dialog mellem de institutioner, der er involveret i lovgivningsprocessen;
12. glæder sig over, at den yderligere demokratisering med Lissabontraktaten også er

forbundet med større inddragelse af de nationale parlamenter i proceduren for vedtagelse af retsakter, navnlig i relation til proportionalitetsprincippet og nærhedsprincippet;

13. påpeger, at artikel 17, stk. 8, i TEU udtrykkeligt fastslår princippet om, at Kommissionen er politisk ansvarlig over for Europa-Parlamentet, hvilket er en afgørende forudsætning for, at EU's politiske system kan fungere;
14. understreger behovet for et loyalt samarbejde mellem de institutioner, der er involveret i lovgivningsproceduren, i relation til udveksling af dokumenter, såsom juridiske udtalelser, således at der bliver mulighed for en konstruktiv, åben og retsgyldig dialog mellem institutionerne.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	30.1.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 45 -: 2 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Rita Borsellino, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Svetoslav Hristov Malinov, Nuno Melo, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Auke Zijlstra
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Michael Cashman, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Mariya Gabriel, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Ulrike Lunacek, Marian-Jean Marinescu, Jan Mulder, Hubert Pirker, Raül Romeva i Rueda, Carl Schlyter, Joanna Senyszyn
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Pablo Arias Echeverría, Zuzana Brzobohatá, Erik Bánki, Santiago Fisas Ayxela, Jens Geier, María Irigoyen Pérez, Evelyn Regner, Bart Staes, Tadeusz Zwiefka

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	11.2.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 18 -: 4 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Luis Yáñez-Barnuevo García
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin, Rainer Wieland

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	11.2.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 18 -: 4 0: 1
For	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Zdravka Bušić, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Vital Moreira, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, Indrek Tarand, Rainer Wieland, Luis Yáñez-Barnuevo García
Imod	Andrew Henry William Brons, Ashley Fox, Daniel Hannan, Morten Messerschmidt
Hverken/eller	Helmut Scholz
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Luis Yáñez-Barnuevo García
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin, Rainer Wieland